

[Ministeren for Grønland]

hjemmestyret har accepteret det. Man har naturligvis samtidig beklaget, at det var nødvendigt, men man har accepteret det. Det har også været behandlet i landstinget, hvor man har tilsluttet sig hele forslaget, både reduktionen og overførslen.

Må jeg til hr. Bo Kristensen sige det samme, som jeg nu sagde til hr. Søren B. Jørgensen, at det naturligvis er Grønlands egen kompetence, hvor og hvordan man vil udvikle sit uddannelsessystem, men at man garanteret vil lytte til de bemærkninger, der er faldet her, og at vi både fra mit eget ministerium, Grønlandsministeriet, og også fra undervisningsministeriet vil give al den hjælp, det er muligt for os, for at den ønskede sammenhæng og kvalitet i uddannelsen kan sikres.

Fru Birthe Hansen fra SF var imod reduktionen, men gav tilsagn om, at vi kunne se nærmere på det i udvalget. Også her må jeg altså sige, at det grønlandske landsting har accepteret denne nedsættelse.

Fru Lone Dybkjær tiltrådte forslaget under den forudsætning, at landstinget havde tiltrådt det, og det er altså det, der er sket.

Jeg har allerede svaret fru Birgith Mogensen, at overførslen af kompetence til Grønland er en meget lang proces, og at vi fra begge sider må vise tålmodighed, men jeg kan garantere fru Birgith Mogensen, at regeringen presser på så meget, det er os muligt, for at kompetencen på mange områder overføres til Grønland.

Hr. Dohrmann vil jeg gerne gøre et par specielle bemærkninger til. Hr. Dohrmann understregede, at det lokale styre er bedst, og det er vi enige om, men samtidig mente hr. Dohrmann, at de fleste af pengene på Grønlandsministeriets budget forsvandt ud i den blå luft, og han talte om bureaukrati. Jeg tror ikke, at det grønlandske samfund vil mene, at de sygehuse, vi har bygget, de læger, der arbejder dér, de sygeplejersker, der arbejder dér, er blå luft. Jeg tror heller ikke, at de mange familier, der har brug for en bolig, mener, at de boliger, de flytter ind i, er blå luft. Og jeg tror bestemt ikke, at man mener, at den forsyningspligt, som den kgl. grønlandske handel har, hvor vi skal forsyne for samme pris med varer en ø, der er 2.750 km lang, er blå luft. Det er ikke bureaukrati, Grønlandspengene går til; det er hård, daglig virkelighed.

Må jeg til hr. Albrechtsen, der var imod lovforslaget, og som sagde, at VS ville stemme imod, sige, at naturligvis var Grønland ikke begejstret for reduktionen – det var det udtryk, hr. Albrechtsen brugte – men man accepterede altså, at det samlede danske rige er i en sådan økonomisk situation, at besparelser både i Danmark og i Grønland er nødvendige.

Må jeg endelig give tilsagn om en hjælp til udvalget på alle de punkter, jeg ikke her har svaret på, og sige, at jeg glæder mig til at samarbejde både med udvalget og med den formand, som jeg forventer at udvalget får.

Albrechtsen (VS):

Jeg stillede i mit første indlæg ministeren spørgsmålet: hvordan er man nået frem til netop dette beløb? Det vil jeg godt stille igen.

Hvad er det for udgiftsområder, som man i de drøftelser, jeg forstår der har været ved landsstyret, har fundet frem til at det i den konkrete grønlandske situation kunne være forsvarligt at skære ned på? Hvad er det for udgiftsområder? Det må jo have indgået i drøftelserne. Mig bekendt er der ikke i de grønlandske budgetter noget som helst, som på forsvarlig vis kan skæres bort, sådan som regeringen lægger op til og faktisk gør det nødvendigt for landsstyret at gøre.

Netop i den situation, som her i vinterens løb har været, og som er i Grønland, og netop på baggrund af de meget pæne bemærkninger, der kom faktisk fra alle sider under åbningsdebatten forleden, synes jeg, det er forkert, overordentlig forkert, ja, nærmest hyklerisk, hvis man så kort tid efter alligevel vil gennemføre en sådan nedskæring.

Dohrmann (FP):

Jeg bliver nødt til at sige til ministeren, at jeg tænkte ikke på sygehusområdet, når jeg talte om for stort forbrug i Grønland. Tværtimod – uden at jeg i øvrigt ved det – tror jeg faktisk, at de reelle udgifter i Grønland på sygehusområdet ikke er højere end de danske. Det er selve bureaukratiet, jeg tænker på. Ministeren ved jo godt, at medens vi med megen rimelighed kan sige, at vi har alt for meget bureaukrati i Danmark, så er forholdet det i Grønland, at dér skal man kontrollere en gang eller to yderligere sammenlignet med